

[Madsen-Mygdal.]

tiden, for at ikke det, som „Aalborg Amtstidende“ skrev i lidt stærke Udtryk, virkelig skal blive Tilfældet.

Jeg skal derefter tillade mig nogle faa Bemærkninger om Lovforslagets Enkelt-heder, og jeg skal da først vende mig til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, der talte i Gaar. Det forekommer mig at være en meget dristig Paastand, naar det ærede Medlem her tør sige, at Skatterne trykker ikke Landbruget. Naar man nu ved, og det maa det ærede Medlem jo ogsaa vide, at der i Landdistrikterne i Dag svares 45 Mill. Kr. mere i kommunal Ejendomsskat end for 20 Aar siden, og man ved, at det store Flertal af Landbrugsejendomme, der maa bære denne Skatteforøgelse, aldeles ingen Indkomst giver, men i Stedet for direkte Tab, og at desuagtet Ejendoms-skatterne stadig paalignes og opkræves med det samme himmelhøje Beløb, som de i Krigsaarene og Efterkrigstiden blev bragt op til, saa forekommer det mig, at en Udtalelse som den, det ærede Medlem her fremsatte i Gaar, kun kan være Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem aldeles ikke ved, hvordan Forholdene er ude i Landbruget.

I Dag, da Landbrugets Bruttoindtægt — jeg vil slet ikke tale om Nettoindtægt, for den er i det store og hele i Øjeblikket negativ, men da Bruttoindtægten ligger betydeligt under 1914-Tallet, er det kun simpel Retfærdighed, at Ejendomsskatterne i det mindste bringes ned til samme Niveau som i 1914, og det ser besynderligt ud, at Staten stiller Forslag om Moratorium, om Henstand for Landmændene, i fuldstændig rigtig Erkendelse af, at de er ude af Stand til at betale Renter og Afdrag, som de dog har forpligtet sig til at betale, men samtidig nægter den samme Stat at tage noget som helst Hensyn til Landbrugets Krav om skattemæssig Retfærdighed; for Renter og Afdrag skal der gives Henstand, men den uretfærdige Beskatning skal opretholdes i sit fulde Omfang.

45 Mill. Kr. for meget i Skat hvert Aar er ikke noget ringe Beløb og navnlig ikke i disse Tider; det er, som jeg ofte har fremhævet, Renten af en Skatteprioritet paa ca. 1 Milliard Kr. eller mere end $\frac{1}{3}$ af hele Landbrugets Prioritetsgæld. Hvis denne Skatteprioritet, der er indskudt foran alle

andre Prioriteter, blev ført tilbage til, hvad den var i 1914, vilde det — det kan jeg forsikre det ærede Medlem om, og deri vil jeg kunne faa Medhold hos alle Landmænd, der efterhaanden ser det klarere og klarere — betyde en mægtig Lettelse for Landbruget, samtidig med at de efterfølgende Prioriteter vilde vinde i Værdi, men hvis den offentlige Skatteprioritet fra Krigsperioden vedvarende opretholdes under de nuværende Forhold — og der er jo ingen, der ved, hvor længe de varer; jeg maa sige, den højtærede Justitsminister aabenbarer et meget optimistisk Syn, naar han i Bemærkningerne til Forslaget uden videre skriver, at man maa gaa ud fra, at dette her ikke kan vare ret længe —, saa er det aldeles givet, at Landbruget ikke ogsaa kan forrente de Laan, som det selv har stiftet. Derfor bærer det offentlige Hovedansvaret for, at Adgangen til Kredit bliver indsnævret eller helt standset, og at Obligationsværdierne stadig falder.

Det er derfor vedvarende min Opfattelse — og jeg kan ikke af den højtærede Statsministers Udtalelser om, at der er nedsat en Kommission, forpligte mig til at tie stille dermed —, at det er her, Tampen brænder. Det er min Opfattelse, at for Staten foretager nogen som helst Hjælpeforanstaltning for kriseramte Landmænd, burde den forud for alt andet løse den Opgave at sikre Landbruget Retfærdighed i Beskatningen.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen erklærede, at det er ganske uoverskueligt, hvad det vil komme til at koste Staten at følge vort Forslag, hvorefter Staten gennem Erhvervenes Laanefond skal stille de fornødne Midler til Raadighed. Ja, naturligvis har det ærede Medlem Ret i, at det ikke er muligt paa Forhaand nøjagtigt at opgøre, hvor stort et Beløb det vil komme til at dreje sig om, men det forekommer mig nu ikke, det ærede Medlem har nogen særlig god Baggrund for at stille strenge Krav med Hensyn til Nøjagtighed i Opgørelsen af, hvad en Foranstaltning vil koste. For nogle faa Maaneder siden stemte det ærede Medlem for de to Kriselove, der var angivet at ville koste henholdsvis 30 Millioner og 12 Mill. Kr.; i Dag er Situationen den, at de finansielle Rammer for disse Forslag er fuldstændig sprængt, og at Udgiften sagtens bliver det dobbelte. (Afbrydelse). Det